

[Bolligministeren]

vede supplerende oplysninger og uddybende redegørelser som forudsætning for en stillingtagen til, om der var grundlag for at rejse tiltale i sagen.

På denne baggrund kan jeg ikke vurdere, om den tid, der er medgået til en afgørelse af dette spørgsmål, er for lang.

En afgørelse af spørgsmålet henhører da også, som det ligeledes fremgik af justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 55, under Justitsministeriet.

Jeg skal i øvrigt kun tilføje, at Bolligministeriet for mig at se har gjort, hvad der var muligt for at bidrage til sagens behandling inden for en normal ekspeditionstid.

I øvrigt vil jeg helt undlade at kommentere spørgerens insinuationer om, at der skulle være tale om, at man bevidst havde trukket behandlingen ud for at opnå, at sagen forældedes, så meget mindre i dette konkrete tilfælde, som forældelse i sagen først vil indtræde i juli 1990.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne henvise til mit spørgsmål nr. S 55 til justitsministeren. I svaret herpå skriver justitsministeren til mig i sidste uge, at politianmeldelsen fra Bolligministeriet kom den 16. februar 1989. Derpå følte politimesteren i Lyngby, at man ville have nogle nærmere oplysninger, men først lod han gå fra den 16. februar til den 29. marts 1989, og bagefter lod Bolligministeriet brevet ligge halvanden måned, før man besvarede det den 3. maj, og da man skal have et møde om sagen, afholder man først mødet engang i juni måned. Det tager altså hele tiden en måned, halvanden osv. at bringe et brev fra det ene skrivebord til det andet, og det er det, der giver mig anledning til at spørge ministeren, om hun synes, det er en tilfredsstillende sagsbehandling.

Jeg har stillet det samme spørgsmål til justitsministeren, der siger, at det kan han ikke svare på, fordi det drejer sig om en konkret sag, men jeg går ud fra, at bolligministeren kan svare mig på, om hun synes, det er tilfredsstillende, at der i dag er gået næsten ni måneder fra det tidspunkt, ministeren anmeldte sagen til politiet, og justitsministeren har lige før et øjeblik siden fortalt mig i svaret på mit spørgsmål nr. S 112, at sagen stadig væk ligger hos anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden vil stadig væk ikke sige, hvor lang tid det varer, før man har ta-

get stilling til, om der skal rejses sag, men siger, at det vil ske så hurtigt som muligt.

Det er den slags ting, som gør, at man somme tider får en fornemmelse af, at sagerne bevidst eller ubevidst trækkes unødigt ud, og det er derfor, jeg beder bolligministeren svare på, om hun finder den konkrete sagsbehandling tiltrækkelig effektiv.

Bolligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg finder, at en grundig behandling af de pågældende spørgsmål er absolut påkrævet i sager som denne.

Hvorvidt det er for lang tid, tilkommer det ikke mig at vurdere; som jeg sagde til fru Kirsten Jacobsen i mit første svar, er det et spørgsmål, som kan indbringes for Justitsministeriet, hvis man måtte mene noget sådant.

Jeg synes, som fru Kirsten Jacobsen også selv var inde på i sit tidligere spørgsmål, at man naturligvis bør undersøge sager som denne til bunds. Der er derfor ikke tale om, at man bare flytter et brev fra det ene skrivebord til det andet. Der er naturligvis tale om, at man vurderer sagerne grundigt, og i dette tilfælde er der, som jeg også sagde, heller ikke sket nogen ulykke ved det – hvis man ellers mener, at det var en ulykke, at noget sådant skete – eftersom forældelsesfristen, som jeg oplyste det, først udløber i juli 1990.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at der heldigvis ikke er indtrådt forældelse i denne sag. Men vi har lige konstateret, at der er indtrådt forældelse i tre andre sager.

Jeg er da enig med ministeren i, at afgørelsen skal træffes på baggrund af en grundig undersøgelse, og i den anledning kan jeg da kun rose ministeren og Realkreditilsynet for de rapporter, som blev udarbejdet vedrørende de pågældende lånesager. De var så nøjagtige, så uddybende og så grundige, at jeg ikke med min bedste vilje kan se, at der ville have været noget som helst, anklagemyndigheden havde været nødt til at få yderligere uddybet, hvis de var blevet oversendt til anklagemyndigheden.

I de rapporter, som altså er stemplet »hemmeligt« fra Bolligministeriet, er der simpelt hen svar på ethvert tænkeligt spørgsmål. Derfor må jeg have lov til at spørge bolligministeren, hvad det er for oplysninger, som skulle til ud over de